

1. Ó, ö - rök ha - tal - mú meny-nye-i szent Is - ten,

Min-den dol-ga - im - ban ben-ned van re-mé-nyem,

Te vagy ol - tal-mam, vi - ga - szom né - kem.

2. Hogyha bánat árja szemeimre zúdul,
Szívem fájdalmára balzsamot ad az Úr,
S felszárad a könny, a seb begyógyul.
3. Kínok hogyha gyöttrik lelkemet halálra,
Sóhajom akkor is Istenemet áldja,
Hiszen föltámaszt egy szebb világra.

» *Magasztallak, Uram, mert megmentettél. Nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek bajomon. Uram, Istenem, hozzád kiáltottam, és meggyógyítottál engem. Uram, kihoztál engem a holtak hazájából, életben tartottál, nem roskadtam a sírba. (Zsolt 30,2–4)*